

POSTANOWIENIE

12 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 12 czerwca 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku K. S.
z udziałem P. spółki akcyjnej w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na skutek skargi kasacyjnej P. spółki akcyjnej w K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z 29 września 2022 r., XXVII Ca 512/21,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany. Są to elementy konstrukcyjne skargi, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres

zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, nie publ.; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.). Bezwzględnym wymaganiem jest, żeby zakres zaskarżenia i wnioski o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, nie publ.; z dnia 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16, nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż brak w niej korelacji pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżąca wskazała, że zaskarża postanowienie w części zmieniającej zaskarżone postanowienie Sądu pierwszej instancji (pkt I), oddalającej apelację uczestnika (pkt III) oraz rozstrzygającej o kosztach postępowania (pkt IV i pkt V), natomiast wniosła o uchylenie tego orzeczenia w całości.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

[SOP]

(r.g.)

